

[Alsing Andersen.]

at parterne retter sig efter FN's opfordring til dem om at sætte sig ved forhandlingsbordet uden forhåndsbetingelser dels for at skabe en endelig fredsordning, dels for at blive enige om et økonomisk samarbejde til gavn for alle parter i dette område, hvor netop en økonomisk udvikling er så hårdt tiltrængt.

Lad mig i fortsættelse heraf udtale min gruppes tilfredshed med, at der under den nylig afsluttede FN-samling er blevet gjort et meget betydeligt fremskridt med hensyn til hjælp til de mindre udviklede lande. I flere år har der været forhandlet om en særlig plan for økonomisk hjælp til disse områders økonomiske udvikling. Denne plan er ikke blevet gennemført — af flere grunde, som jeg ikke her skal komme ind på — men jeg vil dog lige anføre, at Danmark havde givet tilsagn om sin medvirken og om deltagelse i de økonomiske forpligtelser. Her som i andre tilfælde var det bedste imidlertid ved at blive det godes fjende. Nu er man blevet enig om en særlig plan, hvorefter der skal oprettes en fond på 100 mill. dollars, der skal stilles til rådighed til dækning af udgifterne ved projektering af nye anlæg, som skal tjene til disse områders industrielle udvikling og til udnyttelse af deres egne hjælpepekilder. Der bliver altså her tale om en storstilet håndsrækning til forberedelse og igangsætning af ny virksomhed. Dette nye initiativ fra FN er vel at mærke et supplement til den tekniske og økonomiske støtte, som i forvejen ydes gennem FN, gennem Den internationale Bank under FN og på anden måde af de lande, som yder økonomisk hjælp direkte til sådanne formål. Om dette sidste forhold vil jeg gerne sige, at jeg ikke er tilhænger af den direkte hjælp fra visse stormagter til disse områder. At de pågældende stormagter kan have interesse i at yde sådan hjælp, er åbenbart, og at de områder, som har brug for pengene, tager imod tilbuddene, er der intet at sige til. Det er imidlertid en kendsgerning, at de underudviklede områder principielt ville foretrække ikke at komme i nogen taknemlighedsgæld til noget andet land, men ville foretrække, at hjælpen blev ydet, om jeg så må sige, anonymt gennem FN. Jeg ser da heller ikke rettere, end at det almindelige tillidsfulde samarbejde

ville blive styrket ved en sådan fremgangsmåde.

Stats- og udenrigsministeren omtalte også de konflikter, der desværre eksisterer mellem visse europæiske stater og områder, der endnu er under deres styre, men som kræver selvstyre eller uafhængighed. Under den propaganda, som følger heraf imod de europæiske stater, bør det dog ikke glemmes, at af de 800 millioner mennesker, som før den sidste krig var underlagt fremmedstyre, har de 600 millioner opnået politisk selvstændighed. Denne udvikling fortsættes heldigvis bl. a. under indfyldelse af debatterne og forhandlingerne inden for FN. Det svundne år har således set områder som Malaya og Ghana indtræde i FN som selvstændige folk, og i den kommende tid vil flere følge efter. Jeg er overbevist om, at hele det danske folk hilser denne udvikling med glæde.

Det må erkendes, at de resterende 200 millioner mennesker, der stadig er under fremmed styre, er på meget forskellige udviklingstrin. Dette giver naturligvis grundlag for forskellige opfattelser af, hvor hurtigt udviklingen fremad mod selvstyre og uafhængighed kan og bør foregå. At målet må være en afvikling af det resterende kolonistyre, bør der være enighed om. Det er også i overensstemmelse med de principper, hvorpå FN er bygget op. Både de administrerende magter og de administrerede folk bør efter vor mening i deres egen velforståede interesse medvirke med god vilje til, at den udvikling, som skal finde sted, kommer til at foregå på fredelig vis. Mit parti vil i de internationale organer, hvor vi har lejlighed til at medvirke, bruge vor indflydelse til at fremme udviklingen ad sådanne fredelige baner til styrkelse af den indbyrdes forståelse og af det positive samarbejde mellem alle folk, der er den nødvendige forudsætning for fred mellem folkene.

Thorkil Kristensen: Jeg vil gerne begynde med at takke den højtærede stats- og udenrigsminister for den redegørelse, han har givet som svar på vor forespørgsel. Jeg tror, at tidspunktet for en debat i det høje ting om de udenrigske problemer er rigtigt. Der er i den seneste tid forefaldet en række begivenheder, og der er fremkommet en